

прѣдъ и изолирана отъ другитѣ позиция, съ войски по-малобройни отъ неприятелскитѣ.

Вечерята той получи заповѣдъ да отстъпи.

Прѣзъ нощта, Еминъ паша се оттегли прѣзъ хълмоветѣ, разположени на югъ и срѣщу укрѣпленията №№ 18, 19 и 20, като опираше дѣсното си крило о укрѣпленията на Юнузъ бея, а съ лѣвото си се присъедини къмъ войскитѣ, що заемаха гребена № 25.

Като прѣдвиждаше една обща атака, която тепърва изглеждаше за налѣжаща, Османъ паша даде заповѣдъ да се довѣршатъ него денъ слѣдъ пладнѣ нѣкои отбранителни разпореждания и распореди да се изпратятъ прѣсни войски и припаси при най-заплашванитѣ пунктове; 3 баталиона, подъ началството на подполковника Назифъ бея, се отправиха отъ главната квартира къмъ пункта 18, надъ Каялж-деренската долина. Стрѣлковия баталионъ отъ 5-я армейски корпусъ и 4 роти отъ Ераклийския баталионъ, завзеха позиция на гребена № 25; 4-тѣ други роти и джумалийския баталионъ бидоха разположени малко по-назадъ, за да могатъ да обстрѣлватъ долината. Единъ баталионъ отъ серезскитѣ редифи (2 банъ) бѣ изпратенъ на Риза бея, който се намираще въ укрѣплението № 19.